

عنوان مقاله:

سیر تحول معماری آرامگاه های دوره اسلامی شمالغرب ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی شهرسازی، عمران، معماری و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم ثمری - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

در ایران دوران اسلامی، بناهای آرامگاهی پس از مساجد در شمار پرتعدادترین آثار معماری قرار دارد. کمتر شهری در ایران وجود دارد که سهمی از چنین بناهایی را در اختیار نداشته باشد. شمال غرب ایران یکی از مناطقی است؛ که در آن تعداد زیادی بناهای آرامگاهی از دوره های مختلف اسلامی باقیمانده است. براساس مطالعات نگارنده روند شکل یابی این بناها عموماً از دوره سلجوقی آغاز و به تدریج در دوره های بعدی رواج بیشتری پیدا کرده است. در این پژوهش نگارنده به دنبال پاسخ به پرسش های زیر است: 1- بناهای آرامگاهی شمالغرب ایران از نظر شکل ظاهری و پلان به چند دسته قابل تقسیم است 2- چه مصالحی در این بناها به کار رفته است نتایج پژوهش نشان می دهد که بناهای آرامگاهی از نظر پلان به دسته های مختلف از جمله پلان مدور، مربع، چند ضلعی قابل تقسیم است؛ همچنین در این بناها مصالحی از قبیل آجر، سنگ، گچ، کاشی به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

شمال غرب ایران، بناهای آرامگاهی، دوره اسلامی، مصالح معماری، پلان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044444>

